

- uz kuru tās ir tikušas izsniegtas, nedz iekārtām, kas iegūtas vai iespējotas, norādot nepatiesu vārdu un adresi, nedz tām, kas izmantotas, pārkāpjot līgumisko ierobežojumu, kas tās ļauj izmantot tikai privātai lietošanai;
- 2) Direktīvas 98/84/EK 3. panta 2. punktam nav pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kurā aizliegts izmantot ārvalsts dekoderiekārtas, tostarp tās, kas iegūtas vai iespējotas, norādot nepatiesu vārdu un adresi, vai tās, kas izmantotas, pārkāpjot līgumisko ierobežojumu, kurš tās ļauj izmantot tikai privātai lietošanai, jo šāds tiesiskais regulējums neietilpst šīs direktīvas saskaņojamajā jomā;
- 3) LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka:
- šim pantam ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kas par pretlikumīgu padara ārvalsts dekoderiekārtu, kuras ļauj piekļūt tādām kodētam satelītapraides pakalpojumam no citas dalībvalsts, kurā iekļauti ar pirmās dalībvalsts tiesisko regulējumu aizsargāti objekti, importēšanu, pārdošanu un izmantošanu šajā valstī,
- turklāt šo atzinumu neliek apstrīdēt nedz apstākļi, ka ārvalsts dekoderiekārta tikusi iegūta vai iespējota, norādot nepatiesu identitāti un adresi, ar nodomu apiet attiecīgo teritoriālo ierobežojumu, nedz apstākļi, ka šī iekārta tiek izmantota komerciālos nolūkos, lai arī tā ir paredzēta tikai privāta rakstura lietošanai;
- 4) ekskluzīvas licences līguma, kas noslēgts starp intelektuālā īpašuma tiesību īpašnieku un raidorganizāciju, klauzulas ir LESD 101. pantā aizliegts konkurences ierobežojums, jo tajās ir uzlikts pienākums šai organizācijai nepiegādāt dekoderiekārtas, kas dod piekļuvi šā īpašnieka aizsargātajiem objektiem, lai tās izmantotu ārpus teritorijas, uz kuru attiecas šīs licences līgums;
- 5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 2. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka reprodukcijas tiesības attiecas uz darbu pagaidu fragmentu radīšanu satelīta dekodera atmiņā un televizora ekrānā, ar nosacījumu, ka šie fragmenti ietver elementus, kas ir attiecīgo autoru intelektuālās jaunrades izpausme, un kopā ir jāizvērtē to fragmentu sastāvs, kas tiek reproducēti vienlaicīgi, lai pārbaudītu, vai tajos ietilpst šādi elementi;
- 6) tādas reprodukcijas darbības kā lietā C-403/08, kas veiktas satelīta dekodera atmiņā un televizora ekrānā, atbilst Direktīvas 2001/29 5. panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem un tāād var tikt īstenotas bez autortiesību īpašnieku atļaujas;
- 7) jēdziens “izziņošana sabiedrībai” Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz raidīto darbu pārraidīšanu ar televizora ekrāna un skaļruņu palīdzību kafejnīcā–restorānā klātesošajiem klientiem;
- 8) Padomes 1993. gada 27. septembra Direktīva 93/83/EEK par dažu noteikumu saskaņošanu attiecībā uz autortiesībām un blakustiesībām, kas piemērojamas satelītu apraidei un kabeļu retranslācijai, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā neietekmē reprodukcijas darbību, kas veiktas satelīta dekodera atmiņā un televizora ekrānā, likumību.

(¹) OV C 301, 22.11.2008.

Tiesas (piektā palāta) 2011. gada 6. oktobra spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-302/09) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Valsts atbalsts — Atbalsts, kas piešķirts uzņēmumiem, kas ir nodibināti Venēcijas un Kiodžas teritorijās — Sociālā nodrošinājuma maksājumu samazinājumi — Atgūšana)

(2011/C 347/03)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prašītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — V. Di Bucci un E. Righini)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — G. Palmieri, un G. Aiello, avvocato dello Stato)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu aktu nepieņemšana noteiktajā termiņā, kas vajadzīgi, lai izpildītu 2., 5. un 6. pantu Komisijas 1999. gada 25. novembra Lēmumā 2000/394/EK par atbalsta pasākumiem sociālā nodrošinājuma maksājumu samazinājuma veidā uzņēmumiem, kas ir nodibināti Venēcijas un Kiodžas teritorijās, kas ir paredzēti likumos Nr. 30/1997 un Nr. 206/1995 [izziņots ar dokumenta numuru C(1999) 4268] (OV L 150, 50. lpp.).

Rezolutīvā daļa:

- 1) noteiktajā termiņā nepieņemot visus aktus, kas vajadzīgi, lai no saņēmējiem atgūtu atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar atbalstu shēmu, kura ar Komisijas 1999. gada 25. novembra Lēmumu 2000/394/EK par atbalsta pasākumiem sociālā nodrošinājuma maksājumu samazinājuma veidā uzņēmumiem, kas ir nodibināti Venēcijas un Kiodžas teritorijās, kas ir paredzēti likumos Nr. 30/1997 un Nr. 206/1995, ar kuriem ievieš sociālā nodrošinājuma maksājumu samazinājumus, ir atzīta par prettiesisku un nesaderīgu ar kopējo tirgu, Itālijas Republika nav izpildījusi šī lēmuma 5. pantā paredzētos pienākumus;
- 2) piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 256, 24.10.2009.

Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 6. oktobra spriedums — Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-493/09) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — LESD 63. pants un EEZ līguma 40. pants — Kapitāla brīva aprīte — Ārvalstu un vietējie pensiju fondi — Sabiedrību ienākuma nodoklis — Dividendes — Atbrīvojums no nodokļa — Atšķirīga attieksme)

(2011/C 347/04)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — R. Lyal un M. Afonso)

Atbildētāja: Portugāles Republika (pārstāvji — L. Inez Fernandes un H. Ferreira)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — LESD 63. panta un EEZ līguma 40. panta pārkāpums — Kapitāla aprītes ierobežojumi — Ārvalstu un vietējie pensiju fondi — Dividendes — Aplikšana ar nodokļiem — Atšķirīga attieksme

Rezolutīvā daļa:

- 1) paredzot atbrīvojumu no sabiedrību ienākuma nodokļa tikai pensiju fondiem, kuriem rezidence ir Portugāles teritorijā, Portugāles Republika nav izpildījusi LESD 63. pantā un 1992. gada 2. maija Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 40. pantā paredzētos pienākumus;

- 2) Portugāles Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 37, 13.02.2010.

Tiesas (astotā palāta) 2011. gada 6. oktobra spriedums (Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Astrid Preissl KEG/Landeshauptmann von Wien

(Lieta C-381/10) (¹)

(Industriālā politika — Pārtikas produktu higiēna — Regula (EK) Nr. 852/2004 — Izlietnes ierīkošana pārtikas produktus tirgojoša uzņēmuma tualetēs)

(2011/C 347/05)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Astrid Preissl KEG

Atbildētāja: Landeshauptmann von Wien

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 852/2004 par pārtikas produktu higiēnu (OV L 139, 1. lpp.) II pielikuma I nodaļas 4. punkta un it īpaši vārda “Handwaschbecken” (izlietnes roku tīrīšanai), kas iekļauts minētās tiesību normas vācu redakcijā, interpretācija — Dalībvalsts administratīvs lēmums, ar kuru uzlikts pienākums kafējnīcas tualetēs ierīkot izlietnes ar materiāliem roku tīrīšanai un higiēniskai nosusināšanai

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 852/2004 par pārtikas produktu higiēnu II pielikuma I nodaļas 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā normā nav noteikts, nedz ka izlietnei tās izpratnē jābūt paredzētai vienīgi roku mazgāšanai, nedz ka ūdenskrānu, kā arī roku nosusināšanas iekārtu jāvar izmantot nepieskaroties.

(¹) OV C 274, 09.10.2010.